

A person in a dark jacket and light-colored pants is walking away from the camera on a wet, reflective beach. The person's reflection is clearly visible in the shallow water on the sand. In the background, there are waves and some rocky formations under a cloudy sky. The overall mood is contemplative and serene.

Volg Mij!

Wat bedoelt Jezus daarmee?

Voorwoord

Toen Jezus langs de oever van het meer van Galilea liep, riep Hij vier vissers: *“Kom, volg Mij, en Ik zal u vissers van mensen maken”* (Mattheüs 4:19). Petrus, Andreas, Jacobus en Johannes lieten hun netten vallen en volgden Hem. Hun levens — en inderdaad, de hele wereld — waren nooit meer hetzelfde.

Maar Jezus' oproep om Hem te volgen was niet alleen voor hen. Zijn oproep komt ook tot een ieder van ons: Volg jij Hem?

Deze oproep van Jezus om Hem te volgen kunnen we niet zomaar negeren. De verleiding kan groot zijn om deze vraag naast ons neer te leggen in ons drukke leven, om de woorden van Jezus van ons af te schudden en door te gaan waar we mee bezig waren. Het kan even verleidelijk zijn om naar de mislukkingen van degenen te kijken die beweerden Jezus te volgen of naar onze eigen ervaringen en te veronderstellen dat we alles al wel gezien hebben. We weten er alles van.

Maar de aard van Jezus woorden en Zijn uitnodiging om Hem te volgen eisen onze grootste aandacht. Jezus zegt: *“Ik ben de Weg, de Waarheid en het Leven. Niemand komt tot de Vader dan door*

Mij” (Johannes 14:6). Petrus, één van de vier vissers zei later over Jezus: *“En de redding is in geen ander, want er is onder de hemel geen andere Naam onder de mensen gegeven waardoor wij zalig moeten worden”* (Handelingen 4:12). Jezus beweerde niet één van de velen te zijn van wie we kunnen nemen wat we willen, wat het beste bij ons past. En als Zijn beweringen waar zijn, dan vraagt Zijn oproep alles van ons, dan hebben we geen andere keus om — net zoals die vissers — alles te laten vallen en Hem te volgen.

In dit boekje wil ik uitleggen wat het betekent om Jezus te volgen. Wat is Zijn oproep? Wat kost het? En wat brengt een leven achter Jezus aan met zich mee? Deze vragen vragen onze zorgvuldige aandacht.

Uiteindelijk is Jezus’ oproep om Hem te volgen een oproep om te sterven — om te sterven aan onszelf en de dingen van deze wereld. Maar tegelijkertijd is Zijn oproep een oproep om te leven — om het leven van oneindige vreugde in Hem te ervaren wanneer we Hem volgen waar Hij ons ook leidt in deze wereld. Deze vier vissers wisten dit, en ze gaven hun leven om Hem te volgen. Heb jij Zijn oproep beantwoord?

De grote uitnodiging

“Volg Mij...”

Jezus' oproep was voor deze vissers duidelijk: ze lieten hun netten achter en volgden Hem. Ze liepen fysiek met Hem rond waar Hij ook ging. En na Jezus' dood en opstanding, volgden ze Hem door Zijn manier van leven na te volgen en het goede nieuws te verspreiden van wat Hij in Zijn tijd op aarde volbracht had. Maar wat betekent het voor ons om Jezus vandaag te volgen?

Allereerst betekent het dat we eerst ons fundamentele probleem voor God onder ogen moeten komen. Ons probleem als mensen is niet dat we hier en daar in ons leven een verkeerde keuze hebben gemaakt. Ons probleem is niet dat we het verknoeid hebben in deze wereld. Ons probleem is dat we allemaal, in de kern van ons bestaan, opstandelingen zijn tegen God. Deze opstandigheid noemt de Bijbel zonde en het houdt ons bij God weg.

Als je de Bijbel doorleest zul je zien hoe zwaar de straf voor zowel de zonde als voor de zondaren is. De vrouw van Lot is ongehoorzaam aan God door om te kijken terwijl Sodom en Gomorrah verwoest worden

en ook zij verliest haar leven. God gebiedt de Israëlieten om op de Sabbath geen werk te doen, en een man wordt gedood omdat hij op die heilige dag hout verzamelt voor het vuur. Achan en zijn familie worden gedood omdat ze de buit achtergehouden hebben waarvan de Heer zei dat ze die moesten vernietigen. En zo zijn er meer voorbeelden.

Veel mensen lezen deze verhalen in de Bijbel en raken verward. Want is God geen God van liefde, zoals de Bijbel ergens anders zegt? Zijn deze straffen op de zonde niet wat zwaar? Vernietiging voor omkijken? Gestenigd voor het oprapen van een takjes?

Deze vragen, hoewel ze eerlijk zijn, laten het fundamentele probleem met ons perspectief zien. Als vanzelf kijken we naar zonde door mensgerichte ogen. We kunnen het niet voorstellen dat wij zo zouden reageren wanneer er zo tegen ons gezondigd zou worden. Als iemand iets doet wat wij niet willen, concluderen we niet dat diegene moet sterven.

Maar de straf op de zonde wordt niet bepaald door onze maatstaven. Nee, de straf op de zonde wordt bepaald door grootheid van degene tegen wie we zondigen. Als je zondigt tegen een blok hout, ben je niet echt schuldig. Als je zondigt tegen een man of een vrouw, dan ben je zeker schuldig. En dan als laatste, als je zondigt tegen een oneindig heilige en

eeuwige God, ben je oneindig schuldig en is het terecht dat je eeuwig gestraft zult worden.

Azeem, een Arabische volgeling van Jezus en mijn vriend, sprak eens met een taxichauffeur in zijn land. De chauffeur geloofde dat hij een tijdje voor zijn zonden zou boeten in de hel, maar daarna zeker naar de hemel zou gaan. Want hij had toch niet zoveel verkeerd gedaan.

Daarop zei Azeem: “Als ik je een klap in je gezicht zou geven, wat zou je dan met me doen?”

De chauffeur antwoordde: “Ik zou je uit mijn taxi gooien.”

“Als ik zomaar iemand op straat een klap in het gezicht zou geven, wat zou hij dan met mij doen?”

“Waarschijnlijk zou hij zijn vrienden bellen om je in elkaar te slaan.”

“Wat als ik naar een politieagent zou gaan en hem een klap in zijn gezicht zou geven? Wat zou hij dan met mij doen?”

“Je zou zeker een pak slaag krijgen en in de gevangenis gegooid worden.”

“En wat als ik nu naar de koning zou gaan en hem een klap in zijn gezicht zou geven? Wat zou er dan gebeuren?”

De chauffeur keek Azeem aan en lachte ongemakkelijk. Hij antwoordde: “Je zou sterven.”

De chauffeur begreep Azeem's punt en besepte dat hij de ernst van zijn zonde tegenover God behoorlijk had onderschat.

Dood in onze zonde

Ons zondeprobleem is niet beperkt tot een paar enkele voorvallen; het dringt door tot in de kern van wie we zijn en het maakt ons volkomen onbekwaam om uit onszelf tot God terug te keren. Dit is wat de Bijbel bedoelt wanneer we lezen dat we dood zijn in de zonde. Paulus zei tegen de Christenen in Efeze: *“u die dood was door de overtredingen en de zonden, waarin u voorheen gewandeld hebt”* (Efeze 2:1) Hij bedoelde dat ze *helemaal* dood waren. Niet halfdood. Niet bijna dood. Niet een soort van dood. *Helemaal* dood.

Als zonde ons probleem is en als we daarom helemaal dood zijn, wat betekent dit dan? Hoe kunnen we onszelf helpen of om hulp vragen. Hoe kan een dode iemand anders om hulp vragen? Wanneer iemands hartslag is gestopt, roept hij dan iemand om hem te reanimeren? Nee. Dat is onmogelijk voor een dode. In je dood heb je iemand anders nodig, iemand buiten jezelf die je tot leven kan roepen en het leven kan geven.

En dat is precies wat Jezus heeft gedaan.

Jezus kwam om het leven te leven wat wij niet konden leven (een leven zonder zonde), en om de dood te sterven die wij, als zondaren, verdienen te sterven. We hebben al gezien dat onze zonde voor een oneindig heilige en eeuwige God om oneindige en eeuwige straf vraagt. En daarom kwam Jezus: om de heilige toorn van God voor zondaren te verdragen.

Het boek *Radical* trok op verschillende plekken de aandacht. In een nieuwsbericht merkte een lokale journalist het volgende op: “Hoewel we vaak horen dat God de zonde haat maar de zondaar liefheeft, beweert Platt dat God zondaren haat.” Dat was inderdaad een directe quote uit het boek, maar het artikel vergat de context. Bezorgde kerkgangers vroegen daarom aan mij: “Dominee, geloof je dat God zondaren haat?”

Dit was zo’n moment waar ik in de problemen kwam omdat ik de Bijbel aangehaald had. Haat God zondaren? Luister goed naar Psalm 5:6-7: “*De dwazen blijven niet staande voor Uw ogen. U haat allen die onrecht bedrijven, U brengt de leugenaars om. Van de man van bloed en bedrog heeft de HEERE een afschuw.*”

En dit is niet een tekst die op zichzelf staat in de Bijbel. Alleen in de eerst vijftig Psalmen lezen we al veertien keer over Gods haat voor zondaren, Zijn toorn over leugenaars, en zo voort. In Johannes 3 —

het hoofdstuk wat het meest bekend is vanwege het vers over Gods liefde (Johannes 3:16: *“Want zo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat ieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft.”*) — lezen we ook één van de meest verwaarloosde verzen over Gods toorn: *“Wie in de Zoon gelooft, heeft eeuwig leven, maar wie de Zoon ongehoorzaam is, zal het leven niet zien, maar de toorn van God blijft op hem”* (Johannes 3:36).

Dit roept de vraag op: Is het echt waar dat God de zonde haat maar de zondaar liefheeft? Zeker, in zekere zin is dat waar, maar niet helemaal.

Onze zonde is niet iets wat buiten ons bestaat. Zonde is geworteld in de kern van ons bestaan. We *doen* niet zomaar zonde; we *zijn* zondaren. Toen Jezus naar het kruis ging om te sterven, betaalde Hij niet alleen de straf op de zonde, alsof dat los staat van ons. Hij stierf niet alleen voor ons begeren, ons liegen, ons bedriegen en onze andere zonden. Nee, Hij droeg de straf die wij als zondaren verdienen. Hij stierf voor ons, in onze plaats, als een plaatsvervanger. Jesaja 53 zegt het zo: *“Maar Hij is om onze overtredingen verwond, om onze ongerechtigheden verbrijzeld...Maar de HEERE heeft de ongerechtigheid van ons allen op Hem doen neerkomen.”* Toen Jezus werd verbrijzeld onder het gewicht van Gods toorn aan het kruis, ervoer Hij wat jij en ik

verdienen te ervaren. Hij verdroeg de volle straf die jij en ik als zondaren verdienen.

De ontstellende werkelijkheid van de Bijbel is duidelijk: *We zijn zondaren*. In de woorden van Jesaja: *“Wij dwaalden allen als schapen.”* Paulus zegt: *“Allen hebben gezondigd en missen de heerlijkheid van God”* (Romeinen 3:23). En God is heilig, Hij bezit een rechtvaardige toorn over de zonde én de zondaren. Maar God is ook barmhartig, Hij bezit een heilige liefde voor zondaren. Hoe kan God dus tegelijkertijd Zijn rechtvaardige toorn en heilige liefde voor zondaren tonen?

Dit is de allergrootste vraag in de Bijbel en het antwoord is het kruis van Christus. Aan het kruis van Christus toont God de volkomen uitdrukking van zowel Zijn toorn als Zijn liefde wanneer Jezus geslagen, gepijnigd, verwond, verbrijzeld en gestraft wordt in de plaats van zondaren.

Haat God zondaren? Zeker. Kijk naar het kruis. Jezus verdraagt de straf die wij verdienen.

Maar heeft God zondaren ook lief? Zeker. Kijk naar het kruis. Jezus redt ons van de straf die wij verdienen.

Dit is precies wat Jezus kwam doen. De Bijbel kondigt Zijn komst aan en zegt, *“Hij zal Zijn volk redden van hun zonden”* (Mattheüs 1:21). En wanneer Johannes de Doper Jezus voor het eerst ziet, roept

hij, *“Zie het Lam van God, Dat de zonde van de wereld wegneemt!”* (Johannes 1:29).

Beelden waarin we zien dat God de zonde van Zijn volk wegwast zien we door de hele Bijbel. God zegt, *“Al waren uw zonden als scharlaken, ze zullen wit worden als sneeuw”* (Jesaja 1:18). David bidt: *“Was mij schoon van mijn ongerechtigheid, reinig mij van mijn zonde”* (Psalm 51:4). Deze beelden uit het Oude Testament bieden een voorsmaak van de vergeving die uiteindelijk zou komen door Jezus in het Nieuwe Testament. Paulus zegt tegen mensen die eerst gekenmerkt werden door hun zondige leven: *“Maar u bent schoongewassen, maar u bent geheiligd, maar u bent gerechtvaardigd, in de Naam van de Heere Jezus”* (1 Korinthe 6:11).

Deze reiniging is een geschenk van God, niet gebaseerd op onze verdienste maar alleen gebaseerd op Gods genade. In de woorden van Paulus: *“Maar toen de goedertierenheid van God, onze Zaligmaker, en Zijn liefde tot de mensen verschenen is, heeft Hij ons verlost, niet op grond van de werken van rechtvaardigheid die wij gedaan zouden hebben, maar vanwege Zijn barmhartigheid, door het bad van de wedergeboorte”* (Titus 3:4). De duidelijke boodschap van de Bijbel is dat we niets kunnen doen om onze harten te reinigen voor een heilige God. We kunnen voortdurend werken, vurig bidden, buitengewoon

geven en opofferend liefhebben, maar ons hart zal nog steeds vuil blijven door de zonde.

Dit is waarom de Bijbel leert dat geloof alleen in Christus alleen de manier is om gered te worden van de zonde. Geloof is het anti-werk. Het is het besef dat er niets is wat je kunt doen dan te vertrouwen op wat voor jou gedaan is in het leven, de dood en de opstanding van Jezus. Geloof is het besef dat Gods goedkeuring van jou nooit gebaseerd is op jouw prestaties voor Hem. In plaats daarvan is Zijn goedkeuring van jou gebaseerd op Christus' prestaties voor jou.

Bekeer je en wordt gered

Hoe wordt iemand dus een volgeling van Jezus? Hoe wordt deze redding werkelijkheid in iemands leven?

De eerste woorden uit Jezus' mond zijn duidelijk: Bekeer je. Het zijn dezelfde woorden waarmee Johannes de Doper de weg voor Jezus' komst bereidde. Deze woorden zijn ook het fundament van de eerste Christelijke preek in Handelingen 2. Nadat Petrus het goede nieuws van Jezus dood voor de zonde heeft verkondigd, vraagt de menigte aan hem: *“Wat moeten wij doen?”* Petrus kijkt hen aan en zegt: *“Bekeer je.”*

Bekering is een rijke Bijbelse term die duidt op een grondige verandering in iemands gedachten, hart en

leven. Wanneer iemand zich bekeert, keert hij zich om van de richting die hij liep en rent hij in tegengestelde richting. Vanaf dan denkt hij anders, gelooft hij anders, voelt hij anders, heeft hij anders lief en leeft hij anders.

Toen Jezus opriep tot bekering sprak hij tegen mensen die in hun zonde in opstand gekomen waren tegen God en op zichzelf vertrouwden voor hun redding. Jezus' overwegend Joodse publiek geloofde dat hun afkomst, sociale status, kennis van specifieke regels, en gehoorzaamheid aan bepaalde voorschriften, genoeg was om hun recht voor God te stellen. Jezus' oproep tot bekering was daarom een bevel voor hen om afstand te doen van alle zonde en afhankelijkheid van zichzelf voor hun redding. Alleen door zich af te keren van hun zonde en zichzelf en zich te keren tot Jezus konden ze gered worden.

Toen Petrus evenzo opriep tot bekering, sprak hij tegen de menigten die niet lang daarvoor Jezus aan het kruis geëxecuteerd hadden. In hun zonde hadden ze de Zoon van God gedood en nu lagen ze onder het oordeel van God. De oproep van Petrus tot bekering was een roep tot de menigte om hun slechtheid te belijden, zich af te keren van hun wegen en te vertrouwen op Jezus als Heer en Christus.

Fundamenteel houdt bekering dus het afstand nemen in van de vroegere manier van leven en het aannemen een nieuwe manier van leven. Zo vaak gaan we er van uit dat de essentie van het Christelijke leven enkel draait om de vergeving van zonden (al is dat zeker belangrijk). Veel mensen die zeggen dat ze Christen zijn, zijn hier vastgelopen. Ze geloven dat Jezus hen gereinigd heeft van hun zonden, maar er ontbreekt een echte, authentieke en radicale verandering in hun leven.

Zo hoort het niet te zijn, want er hoort zoveel meer bij het worden van een volgeling van Jezus. Wanneer je tot Jezus komt, vergeeft Hij niet alleen je zonden, Hij vult je ook met Zijn Geest. God heeft Zijn volk beloofd, *“Ik zal u een nieuw hart geven en een nieuwe geest in uw binnenste... Ik zal Mijn Geest in uw binnenste geven. Ik zal maken dat u in Mijn verordeningen wandelt en dat u Mijn bepalingen in acht neemt en ze houdt”* (Ezechiël 36:27). De betekenis van deze woorden is overweldigend. Wanneer je tot Jezus komt, geeft Hij de bron van Zijn leven in het centrum van jouw leven.

Dit is het hart van Jezus oproep om Hem te volgen. Wanneer je een Christen wordt, wanneer je Jezus volgt, sterf je aan alles wat je eerst was — inclusief de zonde die je bij God vandaan hield — en Jezus wordt je leven. Paulus zegt het ongeveer zo, *“Je bent gestorven met Christus, je leeft niet meer. In plaats*

daarvan leeft Christus in jou. En de enige manier waarop je nu nog leeft is door het geloof in Hem” (Galaten 2:20). Later schrijft Paulus, “Als Christus in jou is, is je lichaam wel dood vanwege de zonde, maar je geest is levend vanwege de gerechtigheid. En als de Geest van Hem die Jezus uit de dood heeft opgewekt in jou leeft, zal Hij die Christus uit de dood heeft opgewekt ook jou sterfelijke lichaam levend maken door Zijn Geest die in jou leeft.” (Romeinen 8:10-11).

Dit is de verbazingwekkende boodschap van het Christendom: Jezus stierf voor jou zodat Hij in jou zou kunnen leven. Jezus verbeterd niet slechts je oude natuur; Hij geeft je een hele nieuwe natuur — één die volkomen verenigd is met Zijn natuur. Zijn gerechtigheid vervangt jouw ongerechtigheid. Zijn Geest vervult jouw geest. Zijn liefde wordt jouw liefde. Zijn vreugde wordt jouw vreugde. Zijn gedachten worden jouw gedachten. Zijn verlangens worden jouw verlangens. Zijn wil wordt jouw wil. Zijn doel wordt jouw doel. Zijn kracht wordt jouw kracht. Het Christelijke leven is dus niets minder dan het uitleven van de inwonende Christus. Dit is de essentie van wat het betekent om een Christen te zijn — een volgeling van Christus.

De grote prijs

Het loslaten van de zonde en het sterven aan onszelf kost veel. Wanneer Jezus deze vier vissers bij de zee benaderd, roept Hij hen om alles achter te laten, hun beroep, bezittingen, dromen, ambities, familie, vrienden, veiligheid en hun zekerheid. Hij gebiedt hen om alles achter te laten. Steeds weer zei Jezus, *“Als iemand achter Mij aan wil komen, moet hij zichzelf verloochenen”* (Mattheüs 16:24). In een wereld waar alles om onszelf draait — bescherm jezelf, promoot jezelf, zorg voor jezelf, vermaak jezelf, troost jezelf — zegt Jezus, *“Dood jezelf.”* En dat is precies wat er gebeurde. Volgens de Bijbel en de traditie betaalden deze vissers een grote prijs voor het volgen van Jezus. Petrus werd omgekeerd gekruisigd, Andreas was gekruisigd in Griekenland, Jacobus werd onthoofd en Johannes werd verbannen naar een eiland.

Die prijs hadden ze over voor het volgen van Jezus. In Jezus vonden deze mannen iemand die het verlies van alles waard was. In Christus vonden ze een liefde die alle begrip oversteeg, een voldoening die alle omstandigheden overtrof, een doel dat alle bezigheden van deze wereld te boven ging. Gewillig en graag lieten ze hun leven los om Hem te kennen, te volgen en bekend te maken. In de voetstappen van Jezus ontdekten deze

eerste discipelen een pad wat hun leven waard was om het te betreden.

Maar tweeduizend jaar later vraag ik mijzelf af hoe ver we van dat pad afgedwaald zijn. Ergens langs dat pad, temidden van verschillende culturele stromingen en populaire trends, hebben velen Jezus bevel tot totale zelfverloochening geminimaliseerd. De kerken zijn gevuld met met mensen die genoeg nemen met een oppervlakkige eenheid met Christus en hangen het Christendom alleen in naam aan. Zoveel mannen, vrouwen en kinderen zijn vertelt dat het worden van een volgeling van Jezus enkel inhoudt dat ze een aantal feiten erkennen en bepaalde woorden uitspreken. Dit is niet waar. Discipelen zoals Petrus, Andreas, Jacobus en Johannes laten ons zien dat de oproep om Jezus te volgen niet zomaar een uitnodiging is om een gebed te bidden; het is een bevel om ons leven te verliezen.

Kostbare inzet

Waarom zouden we dan denken dat het worden van Christen voor ons minder betekent? En waarom zouden we *niet* willen sterven aan onszelf om in Christus te leven? Ja, het volgen van Jezus kost wat, maar het is het waard. Beter gezegd, *Hij* is het waard. Jezus is veel meer waard dan intellectueel geloof en het volgen van Hem is zoveel meer dan eentonige geestelijkheid. Er is onbeschrijflijke vreugde te vinden, diepe voldoening te ervaren en

een eeuwig doel te vervullen in het sterven aan onszelf en het leven voor Hem.

Maar sterven is moeilijk. Geen wonder dat zovelen van ons de moeilijke weg van het volgen van Jezus willen vermijden. In Mattheüs 7, legt Jezus onze gevaarlijke neiging tot dat wat makkelijk en populair is bloot. Luister naar Zijn waarschuwing: *“Ga binnen door de nauwe poort, want wijd is de poort en breed is de weg die naar het verderf leidt, en velen zijn er die daardoor naar binnen gaan. maar de poort is nauw en de weg is smal die naar het leven leidt, en weinigen zijn er die hem vinden”* (Mattheüs 7:13). Met andere woorden, er is een brede weg die aantrekkelijk en makkelijk is. Deze gemakkelijke en drukke weg is aantrekkelijk en meegaand. Het enige wat op deze weg van je gevraagd wordt is een enkele beslissing voor Jezus en verder hoeft je jezelf na die beslissing geen zorgen meer te maken om Zijn geboden, Zijn normen of Zijn eer. Je hebt nu een kaartje naar de hemel en je zonde, of die zich nu openbaart in eigengerechtigheid of in genotzucht, zal onderweg getolereerd worden.

Maar dit is niet de weg van Jezus. Hij roept ons op de moeilijke weg, en de woorden die Jezus gebruikt om deze weg te omschrijven zijn in ander delen van de Bijbel verbonden aan pijn, moeite, verdrukking en vervolging. De weg van Jezus is moeilijk te volgen en wordt door velen gehaat.

Bijna onwetend deinzen we terug voor de kosten en proberen het Christendom te herdefiniëren naar onze eigen persoonlijke voorkeuren, kerkelijke tradities of culturele normen. Langzaam nemen we de Jezus uit de Bijbel en veranderen Hem in iemand waarmee we ons iets meer op ons gemak voelen. We verwateren wat Hij zegt over wat het kost om Hem te volgen en negeren wat Hij zegt over hen die er voor kiezen om Hem niet te volgen, we negeren praktisch wat Hij zegt over materialisme en omdat het ons goed uitkomt negeren we ook wat Hij zegt over Zijn missie. We kiezen hier en daar uit Zijn onderwijs wat ons uitkomt en uiteindelijk houden we een vriendelijke, niet aanstootgevende, politiek correcte, burgerlijke Jezus die er precies zo uit ziet en precies zo denkt als wij.

Maar Jezus is niet aanpasbaar. Hij heeft zichzelf niet opengesteld voor onze eigen uitleg, aanpassingen, innovatie en veranderingen. Hij heeft zichzelf duidelijk geopenbaard in de Bijbel en wij hebben niet het recht om Hem te personaliseren. In plaats daarvan revolutioneert Hij ons. Als we Jezus volgen, geloven we Hem, ook wanneer Zijn Woord de diepste overtuigingen in ons leven, van onze familie, van onze vrienden, van onze cultuur en soms zelfs van onze gemeenten confronteert en tegenspreekt. En dat geloof in Jezus veranderd alles, van onze verlangens tot hoe we leven.

Totale verandering

In Johannes 6 had Jezus de menigte van voedsel voorzien met het middageten van een jongen. Later verklaarde Hij aan de menigte die nog meer brood wilden, *“Ik ben het Brood des levens; wie tot Mij komt, zal beslist geen honger hebben, en wie in Mij gelooft, zal nooit meer dorst hebben.”* Met een paar duidelijke woorden maakt Jezus aan de menigte duidelijk dat Hij zelf door God gegeven is om hun zielen te verzadigen. Jezus zei tegen de menigte, *“Als je verzadigd wilt zijn, geloof dan in Mij.”*

Deze verklaring heeft grote gevolgen voor ons begrip van wat het betekent om een discipel van Jezus te zijn. Het zien op Hem voor de eeuwige verzadiging van je ziel is het komen tot Jezus, het geloven in Hem. Als je tot Hem komt proef en zie je dat Hij goed is (Psalm 34:9), dat is het ontdekken dat Hij al je verlangens vervult. In Jezus geloven is het ervaren van een eeuwig genoegen dat al het tijdelijke plezier van de ze wereld overstijgt.

In Christus is onze Schepper tot ons gekomen om onze verlangens te vervullen op een manier die met niets in deze wereld te vergelijken is. Nee, dit betekent zeker niet dat al het plezier in deze wereld verkeerd is. God heeft ons zoveel gegeven in deze wereld om daarvan te genieten. Onze smaakpapillen zijn gevormd om te genieten van goed eten. Onze

ogen zijn gemaakt om te genieten van een prachtig tafereel. Onze oren zijn gevormd om te genieten van mooie muziek. Onze lichamen zijn gemaakt om te genieten van fysieke intimiteit met onze man of vrouw.

Maar in alles waar we hier van genieten moeten we onthouden dat we ten diepste niet verlangen naar *iets* maar naar *Iemand*. Onze uiteindelijke voldoening vinden we niet in de gaven waarvan we genieten maar in de Gever die ze ons geeft. “*Want het brood van God is Hij Die uit de hemel neerdaalt en aan de wereld het leven geeft*” (Johannes 6:33).

Wanneer we werkelijk tot Jezus komen, wordt onze dorst gestild door de Bron van het leven en onze honger door het hemelse Brood. We ontdekken dat Jezus de hoogste bron van voldoening is en buiten Hem om willen we niets. We beseffen dat Hij beter is dan al het plezier, alle bezigheden, toejuichingen en bezittingen in deze wereld samen. Wanneer we op Christus vertrouwen, veranderd Hij onze smaak op zo'n manier dat we de dingen van God lief krijgen hoewel we ze eerst haatten en we gaan de dingen van de wereld haten die we eerst liefhadden.

Denk erover na hoe dit zichtbaar wordt in de strijd van iedere discipel tegen de zonde. Hoewel de Christen de goedheid van God geproefd heeft, is de verleiding van de zonde in de wereld nog groot. Hoe

overwint een discipel van Jezus dan het beloofde plezier van de zonde? Hoe strijd een Christen die geworsteld heeft met pornografie tegen de verleidingen van beelden op een computerscherm? Hoe weerstaat een welvarend Christen, die genoeg geld heeft voor een groter huis, een dikkere auto, mooiere kleren en lekkerder eten, de verleiding om zichzelf te verwennen terwijl ze de dringende geestelijke en fysieke nood om haar heen negeert?

Deze vragen leiden ons tot één van de twee antwoorden. Het meest gehoorde, maar ook het minst doeltreffende antwoord is om hard te werken om de zonde te overwinnen door onze daden te veranderen. We proberen vaak onze verlangens te temmen met een lijstje van wat we wel en niet mogen doen.

Maar er is een betere manier. In plaats van te proberen onze daden te veranderen door hard werken, kunnen we onze zonden overwinnen door erop te vertrouwen dat Christus onze verlangens veranderd.

Denk na over de woorden van Jezus in Johannes 6, *“Ik ben het Brood des levens; wie tot Mij komt, zal beslist geen honger hebben, en wie in Mij gelooft, zal nooit meer dorst hebben.”* Zo overwinnen we het plezier van de zonde: doordat Christus ons overweldigd met de kracht van Zijn voldoening. Wanneer begeerte, bedrog, hebzucht, bezittingen of pornografie ons

plezier beloven, bestrijden we hun roep met vervulling in Christus. We weten, geloven en vertrouwen erop dat Jezus beter is en weigeren daarom toe te geven aan die zonde omdat we grotere voldoening hebben gevonden in onze Redder. De manier waarop we zonde overwinnen is niet door hard te werken om onze daden te veranderen maar door erop te vertrouwen dat Jezus onze verlangens zal veranderen.

Wanneer Jezus onze verlangens veranderd, beseffen we dat onze problemen met de zonde in deze wereld niet voortkomen uit een te groot verlangen naar voldoening, maar door een verlangen naar voldoening dat te snel tevreden is. Het is tragisch dat zoveel mensen die zich Christen noemen, leven alsof ze dat niet zijn. Eindeloos rennen ze aan achter de volgende verleiding, het grotere huis, mooiere bezittingen, nieuwe bezigheden, meer bekendheid, groter succes en een comfortabelere levensstijl. Dit streven naar plezier in deze wereld weerspiegelt het gebrek aan tevredenheid in Christus. Diep van binnen lijken deze mensen bang dat ze voldoening zullen mislopen wanneer ze deze wereld loslaten. Maar discipelen van Jezus verlaten graag de snuisterijen die deze wereld hen aanbied omdat ze een grotere schat gevonden hebben in Christus. Het vurige

zoeken van echte, diepe en blijvende voldoening leidt altijd tot Jezus.

Hoe meer Christus het verlangen van ons hart vervuld, hoe meer Hij onze smaak capaciteiten van binnenuit veranderd. Hoe meer we met Hem leven, hoe meer we van Hem willen. Hoe meer we van Hem proeven, hoe meer we van Hem genieten. En dit veranderd hoe we leven en waar we voor leven.

Hoofdstuk 3

De grote verandering

Wanneer we volgelingen van Jezus worden, breken we voorgoed met onze oude manier van leven en richten we ons voorgoed op een nieuwe manier van leven. Wanneer Christus in ons begint te leven, begint alles aan ons te veranderen. Onze gedachten veranderen. Voor het eerst beseffen we wie God is, wat Jezus voor ons gedaan heeft en hoe nodig we Hem hebben. Onze verlangens veranderen. De dingen van deze wereld die we eerst liefhadden, haten we nu en de dingen van God die we eerst haten, hebben we nu lief. Onze wil veranderd. We gaan waar Jezus ons roept, we geven wat Jezus ons opdraagt en we offeren op wat het ook kost om ons leven te besteden in onbuigzame

gehoorzaamheid aan Zijn Woord. Onze relaties veranderen. We geven vol liefde ons leven voor elkaar in de gemeente wanneer we samen het Evangelie in de wereld verspreiden.

Uiteindelijk veranderd ook ons levensdoel. Bezittingen en aanzien zijn niet langer onze prioriteit. Gemak en zekerheid zijn niet langer meer onze zorg. Veiligheid is niet langer ons doel want ons zelf is niet meer onze god. We willen nu Gods eer meer dan ons eigen leven. Hoe meer we Hem verheerlijken hoe meer we van Hem genieten en hoe meer we beseffen dat de Bijbel dit met Christenzijn bedoelt.

Maar, het volgen van Jezus veranderd niet alleen ons leven. Wanneer we Jezus' oproep om Hem te volgen gehoorzamen, veranderd dat de manier waarop we ons tot andere om ons heen verhouden — zowel Christenen als niet-christenen.

Verandering in de gemeente

Het gevolg van het volgen van Jezus is dat we de gemeente onzelfzuchtig liefhebben. De Bijbel omschrijft de gemeente als de bruid en het lichaam van Christus. Jezus gaat zelfs zover dat Hij zichzelf identificeert met de gemeente wanneer Hij aan Saulus op weg naar Damascus vraagt, *“Saul, Saul, waarom vervolgt u Mij?”* (Handelingen 9:4). Saulus vervolgde Christus niet persoonlijk, maar hij

vervolgde Christenen. Jezus zegt eigenlijk, *“Als je ruzie zoekt met hen, zoek je ruzie met Mij.”*

Toch missen veel Christenen het belang van de gemeente. We leven in een tijd waarin het makkelijk, populair en zelfs gewenst is om onszelf van elkaar af te zonderen. Zoveel Christenen zeggen, *“Wat anderen doen is tussen hen en God. Hun zonde is hun leven, hun eigen beslissing, hun verantwoordelijkheid.”* Maar ben je niet blij dat God dit niet tegen ons zegt? Ben je niet blij dat God ons opzoekt ondanks onze zonde en ons wegtrekt van dat wat ons kapot maakt? Wil je geen mensen om je heen die genoeg om je geven om je te waarschuwen wanneer je een pad van zonde en vernietiging in slaat?

Wanneer mannen en vrouwen aan zichzelf sterven en leven in Christus, brengt God hen samen als broeders en zusters in een geloofsfamilie. Deze gemeenschap van Christenen aanbidden geregeld samen, dienen elkaar onzelfzuchtig, beschermen elkaar genadig en zorgen voor elkaar met mededogen. In deze gemeenschap leven we om samen sterk te staan in de Heer.

Deze werkelijkheid is belangrijk in ons begrip van de schoonheid van Bijbelse gemeenschap waarin Christus het middelpunt is. In de gemeente horen volgelingen van Christus bij elkaar en zorgen ze voor elkaar op zo'n manier dat ze verantwoording nemen

voor het welzijn van elkaar. Lid zijn van een gemeente is zoveel meer dan zomaar eens in de week in de kerk naast iemand te staan om te zingen. Lid zijn van een gemeente betekent dat we verantwoordelijk zijn om onze broeders en zusters te helpen om te groeien als discipelen van Jezus. Tegelijkertijd zijn zij er verantwoordelijk voor om jou helpen. We hebben elkaar echt hard nodig in onze dagelijkse strijd om Christus te volgen in een wereld vol zonde.

Als we ons leven voor elkaar geven in de gemeente, laten we Gods liefde zien voor de mensen in de wereld. Jezus zei tegen Zijn discipelen, *“Een nieuw gebod geef Ik u, namelijk dat u elkaar liefhebt; zoals Ik u liefgehad heb, moet u ook elkaar liefhebben. Hierdoor zullen allen inzien dat u Mijn discipelen bent: als u liefde onder elkaar hebt”* (Johannes 13:34-35). God heeft gezegd dat de wereld Zijn discipelen zal herkennen aan hun onderscheiden liefde voor elkaar. Toen Jezus voor Zijn volgelingen bad voordat Hij naar het kruis ging, zei Hij tegen de Vader, *“Ik bid... opdat zij allen één zullen zijn, zoals U, Vader, in Mij, en Ik in U, dat ook zij in Ons één zullen zijn, opdat de wereld zal geloven dat U Mij gezonden hebt”* (Johannes 17:21).

Christenen wijden zich toe aan een gemeente omdat ze ernaar verlangen dat God verheerlijkt wordt in de wereld. Misschien ben je nu geneigd om

te denken, “Kan ik ook niet alleen voor Gods eer leven?” Zeker, op een bepaalde manier zijn we gemaakt om God te verheerlijken in alles wat we doen. Maar de boodschap van Gods Woord is dat Gods heerlijkheid niet het meest majestueus weergegeven wordt door *mij* maar door *ons*. God wekt een gemeente op als een gemeenschap van volgelingen van Christus om tegen de hele schepping te zeggen, *“Dit is de bruid, het lichaam van Mijn Zoon, gekocht en verworven door Zijn bloed, om Mijn volk te zijn, mijn kracht te ontvangen, mijn aanwezigheid te genieten en mijn lof te verkondigen tot in eeuwigheid.”*

Het is een voorrecht om lid te zijn van de gemeente. Als we tot Christus komen, worden we lid van Zijn gemeente. Het is Bijbels, geestelijk en praktisch onmogelijk om een discipel te zijn van Jezus zonder volkomen toewijding aan een familie van Christenen.

Verandering in de wereld

Toch hebben volgelingen van Jezus niet alleen anderen in de gemeente lief, ze dienen niet enkel de gemeente. Ze leiden ook opofferend anderen over de hele wereld om van dit nieuwe leven in Christus te genieten. Toen Jezus de eerste discipelen riep, zei Hij tegen deze vier visser, *“Volg Mij, en Ik zal u vissers van*

mensen maken” (Mattheüs 4:19). Met woorden die voor deze discipelen bekend waren riep Jezus hen al vanaf het begin tot een missie die hen alles zou kosten. Belangrijker dan hun zoektocht naar vis op zee, zouden ze nu het Evangelie over de hele wereld verspreiden. Als discipelen van Jezus zouden ze discipelen van Jezus maken. Voor al deze discipelen betekende het volgen van Hem dat ze op mensen zouden gaan vissen. Het is dan ook niet verassend dat het Evangelie van Mattheüs eindigt met Jezus op de berg waar Hij tegen diezelfde discipelen zegt, “*Ga dan heen, onderwijs al de volken, hen dopend in de Naam van de Vader en van de Zoon en van de Heilige Geest, hun lerend alles wat Ik u geboden heb, in acht te nemen. En zie, Ik ben met u al de dagen, tot de voleinding van de wereld*” (Mattheüs 28:19).

Tussen Mattheüs 4 en Mattheüs 28 veranderde Jezus deze nieuwe volgelingen in een nieuw soort vissers. En tegen de tijd dat ze op die berg aangekomen waren, verlangden ze er vurig naar om anderen te vertellen over het leven, de dood en de opstanding van Jezus. Vergeven van zonden en straks vervuld met de Heilige Geest zouden ze hun leven geven, niet om discipelen van Jezus te *zijn*, maar om opofferend discipelen van Jezus te *maken*.

Het gevolg van verandering *in* deze discipelen was vermenigvuldiging *door* deze discipelen. Toen Jezus hun gedachten veranderde, werden ze ervan

overtuigd dat anderen het Evangelie moesten horen. Toen Jezus hun verlangens veranderde, verlangden ze ernaar dat anderen het Evangelie zouden horen. Toen Jezus hun wil veranderde, werden ze gedrongen om hun leven te geven om het Evangelie te verkondigen. Toen Jezus hun relaties veranderde, kregen ze andere zo lief dat ze het Evangelie met hen gingen delen, ook al kostte dat alles wat ze hadden. Jezus had hun hele levensdoel veranderd — iedere discipel was opofferend toegewijd om discipelen te maken — en hun leven was nooit meer hetzelfde.

Discipelen van Jezus kunnen het niet helpen om discipelen te maken onder alle volken. Wanneer we werkelijk Jezus' woorden geloven en Zijn waarde kennen, dan worden we gedrongen om Zijn opdracht te gehoorzamen. We maken geen discipelen omdat we daartoe gedwongen worden of ons daartoe schuldig voelen. We maken discipelen onder alle bevolkingsgroepen en op de moeilijkste plekken op aarde omdat we ernaar verlangen dat meer en meer mensen Jezus leren kennen. Onze dorst is eeuwig gestild door de oneindige goedheid, grootheid, genade, barmhartigheid, majesteit, kracht en genoegzaamheid van God in Christus. Daarom vertellen we iedereen die dorst heeft, graag en opgetogen waar hun dorst gestild kan worden.

Het maken van discipelen van Jezus is het gevolg van de vreugde van het Zijn van Jezus' discipel.

Wat betekent het dus om discipelen te maken? Het begint wanneer we mensen er toe leiden om op Christus te vertrouwen voor hun redding. Verbaal delen we het goede nieuws van Gods genade en we nodigen mensen uit om te reageren op Jezus' reddende en alles-verzadigende oproep.

Maar daar stopt het maken van discipelen niet. Het maken van discipelen houdt ook in dat we de mensen om ons heen laten zien hoe het leven van Christus er in het echt uit ziet. De mensen om ons heen verlangen er naar dat Christus voor hun ogen uitgeleefd wordt terwijl dat onze uitleg van Christus vergezeld. Thuis, op het werk, in onze families, met onze vrienden; als mannen, vrouwen, moeders, vaders, zonen, dochters, werkgevers, werknemers, leraren, coaches, advocaten, doktoren, conciërges, adviseurs, serveersters, verkopers en boekhouders, moeten jij en ik bewust leven om Christus te weerspiegelen. Terwijl we het karakter van Christus voorleven, de waarheid van Christus spreken en de liefde van Christus tonen, bevelen we het leven van Christus aan om ons heen in het maken van discipelen.

Het maken van discipelen houdt ook in dat we mensen leren alles in acht te nemen wat Christus ons geboden heeft. Sommigen zeggen misschien, "Is

dat niet wat dominee's moeten doen?" In zekere zin is dat zeker waar. God heeft duidelijk sommigen de gaven gegeven om in de gemeente *formeel* onderwijs te geven. Tegelijkertijd heeft Hij al Zijn volgelingen opgedragen om *relationeel* onderwijs te geven.

Jezus roept Zijn discipelen op om te gaan, te dopen en alles te leren in acht te nemen wat Hij geboden heeft. Dit leren vraagt geen speciale gave of specifieke omgeving. Dit leren gebeurt overal — thuis, in de buurt, op het werk, onderweg in de auto, tijdens een afspraak en tijdens het eten — in de context waar we leven, werken en elke dag bezig zijn. Denk na over het beeld dat God in Deuteronomium 6 geeft. Hij draagt ouders op, *“Deze woorden, die ik u heden gebied, moeten in uw hart zijn. U moet ze uw kinderen inprenten en erover spreken, als u in uw huis zit en als u over de weg gaat, als u neerligt en als u opstaat. U moet ze als een teken op uw hand binden en ze moeten als een voorhoofdsband tussen uw ogen zijn. U moet ze op de deurposten van uw huis en op uw poorten schrijven.”* Dit is het beeld wat we in de Bijbel zien van Christus' gemeente: Een geloofsgemeenschap die Gods Woord in hun gesprekken verweeft, waar ze ook gaan — thuis, op het werk en waar ze ook zijn.

Als je een discipel van Jezus bent, maak je discipelen van Jezus. Zo is het vanaf het allereerste begin geweest toen Jezus de eerste vier mannen

opriep om Hem te volgen. En Gods ontwerp is vandaag nog precies hetzelfde. Jezus roept een ieder van Zijn discipelen op om discipelen te maken die discipelen maken totdat het Evangelie doorgedrongen is tot elke bevolkingsgroep op aarde.

Volg je Jezus?

Als je dit kleine boekje hebt gelezen en je jezelf afvraagt hoe je Jezus kunt volgen, moet je allereerst beseffen dat je, zonder Gods genade voor jou in Christus, jezelf op geen enkele manier kunt redden. We hebben allemaal een zonde probleem. De Bijbel zegt, *“Want allen hebben gezondigd en missen de heerlijkheid van God”* (Romeinen 3:23). Maar de Bijbel zegt ook, *“Als u met uw mond de Heere Jezus belijdt en met uw hart gelooft dat God Hem uit de doden heeft opgewekt, zult u gered worden”* (Romeinen 10:9). Jezus heeft het leven geleefd dat jij niet kon leven, Hij stierf de dood die jij verdiende te sterven en Hij overwon de vijand (zonde en dood) die jij nooit zou kunnen overwinnen.

Laat me je de vraag anders stellen. Als je zonder twijfel zou weten wanneer je zou sterven en voor God zou verschijnen, is dit de duidelijke vraag: Ben

ik veilig in Christus, en zal ik met Hem in de eeuwigheid ontvangen worden? Kunnen we dat zeker weten?

Het Bijbelse antwoord is *ja, dat is mogelijk*. Wanneer we onze zondigheid en onmogelijkheid om te voldoen aan Gods standaard van heiligheid begrijpen en erkennen, hebben we geen andere mogelijkheid dan te smeken om de genade van Christus. We kunnen op niets anders vertrouwen — niet op onze eigen goedheid, op ons harde werken of op onze goede intenties. Onze enige hoop is *Christus alleen*. En het zijn van een discipel van Christus openbaart zich in een leven dat die hoop deelt met anderen zodat ook zij toegewijde discipelen worden.

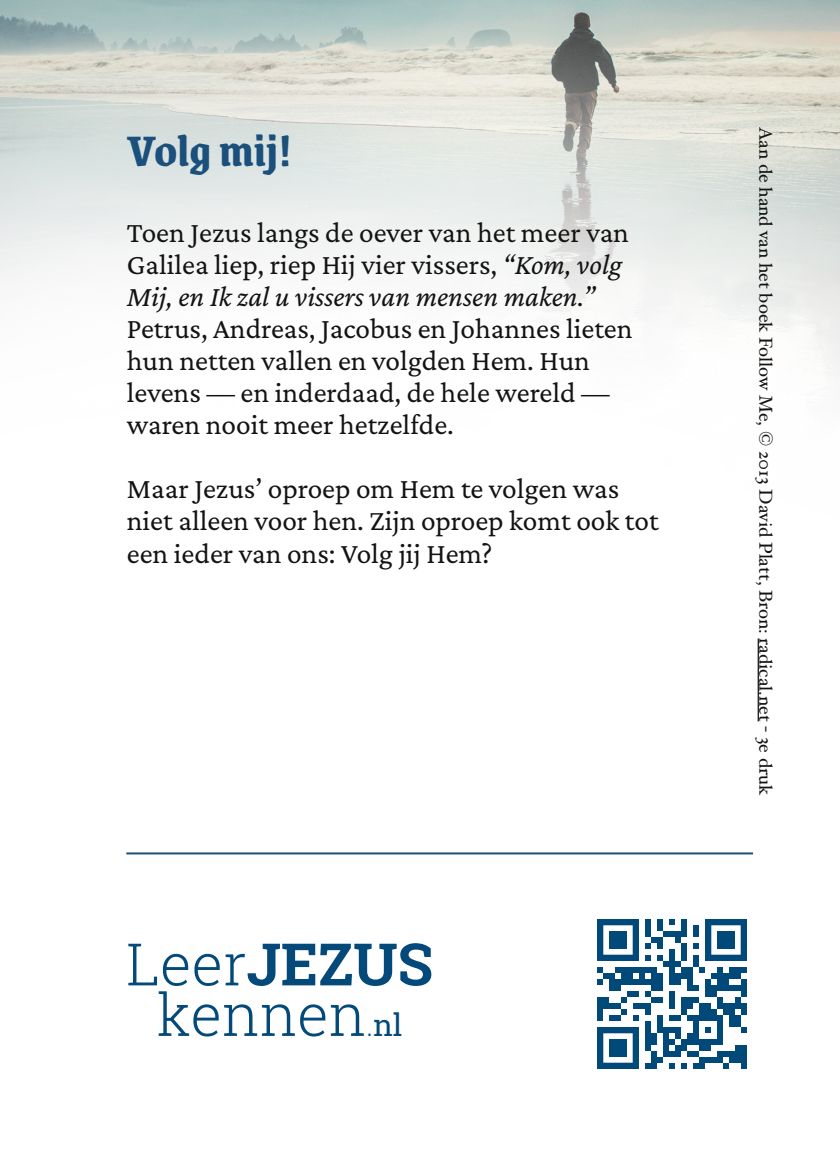
In het licht van Gods liefde voor jou en Christus' werk in jouw plaats, wil ik je aansporen om je af te keren van je zonde en jezelf en te vertrouwen op Jezus als Redder en Heer. Er zijn geen voorgeschreven woorden die je moet bidden. Belijdt je behoefte aan Jezus en geef je leven aan Hem over. Zoals je in hoofdstuk 1 gelezen hebt, is Bijbelse bekering een totale heroriëntatie van je leven rond het vertrouwen op Jezus.

Maar stop daar niet. Het volgen van Jezus is niet zomaar een enkel gebed: het is een levenslange tocht achter Jezus aan. Zoals we hebben gezien is het volgen van Jezus niet iets wat we alleen doen. Zoek daarom een gemeente waar je je toewijding aan

Christus kunt uitleven. Misschien heeft iemand — een vriend, een collega of iemand uit je buurt — je dit boekje gegeven. Als dat zo is, vraag dan of hij je verder helpt. Het is Bijbels, geestelijk en praktisch onmogelijk om een discipel van Christus te zijn zonder totale toewijding aan een familie van Christenen. Zoek daarom een groep gelovigen die je willen helpen (en de jij kan helpen) terwijl je Jezus volgt.

En als je je nieuwe leven begint als een discipel van Jezus, begin er dan ook mee om je leven te geven om discipelen van Jezus te maken. Zoals we gezien hebben, leidt het volgen van Jezus onvermijdelijk tot het vissen op mensen. Het zijn van een discipel werkt het onverzadigbare verlangen om discipelen te maken. Als je nu dan dit nieuwe leven in Christus gevonden hebt, wie om je heen moet dit nieuwe leven ook leren kennen? En hoe kun je je leven geven (bidden, geven, gaan) om het Evangelie over de hele wereld te verspreiden?

Het volgen van Jezus kost veel, het kost je alles wat je bent. Maar de beloning van het volgen van Christus is veel meer waard, want je zult Hem kennen en ervaren wie Hij is — nu en tot in eeuwigheid.

Volg mij!

Toen Jezus langs de oever van het meer van Galilea liep, riep Hij vier vissers, *“Kom, volg Mij, en Ik zal u vissers van mensen maken.”*

Petrus, Andreas, Jacobus en Johannes lieten hun netten vallen en volgden Hem. Hun levens — en inderdaad, de hele wereld — waren nooit meer hetzelfde.

Maar Jezus' oproep om Hem te volgen was niet alleen voor hen. Zijn oproep komt ook tot een ieder van ons: Volg jij Hem?

Leer **JEZUS**
kennen.nl

